

MAGÁNALKALMAZOTTAK LAPJA

MAGYAR MAGÁNALKALMAZOTTAK SZABAD SZAKSZERVEZETÉNEK KÖZLÖNYE

A szakszervezetek XVII. kongresszusa után

A szakszervezetek XVII. kongresszusa október 17—20 között zajlott le és megmutatta azt a hatalmas fejlődést, amelyen a magyar szakszervezetek 1945 decemberében tartott XVI. kongresszusuk óta keresztül mentek.

A szakszervezetek az utolsó három és fél év alatt komoly küzdelmet folytattak a reakció ellen, bármilyen formában is jelent az meg és nagyrészt volt abban, hogy a munkásosztály egységének megerősítését, a jobboldali szociáldemokratákat a Magyar Kommunista Párttal és a baloldali szociáldemokratákkal karöltve sikerült a politikai életből eltávolítani. Nagyrészt volt Magyarország gazdasági szerkezete átalakulásában; mozgósítási tudták a magyar munkásosztályt a száz munkásnál többet foglalkoztató üzemek államosításának kérdésében és ezzel döntő módon szolgálták hazánk politikai és gazdasági fejlődését.

Szakszervezeteink érdeme volt, hogy lerombolt országunkban a termelést megindították és hogy a dolgozókat a hároméves terv végrehajtásáért és a termelés fejlesztéséért olyan mértékben tudták hareba vinni, hogy hároméves tervünknek két év és öt hónap alatt való megvalósítása lehetővé vált.

A szakszervezetek érdemének kell tudnunk azt is, hogy összeegyeztetve a dolgozók érdekeit a demokratikus állam érdekeivel, bérpolitikájukkal a stabilizáció óta is jelentékeny mértékben emelték a dolgozók életszínvonalát és számukra újabb kulturális és szociális vívmányokat biztosítottak.

A kongresszus természetesen nemcsak elért eredményeiről adott számot, hanem egész ideje alatt és a vita folyamán is sűrűn élt az önkritika fegyverével és megállapította fennálló hiányosságait és hibáit. Elsősorban is lényeges hiányosság, hogy a szakszervezeti munkában nem sikerült kellő mértékben aktivizálnunk a dolgozó tömegeket, nem sikerült közöttük kellő mértékben tudatosítanunk, hogy hazánk milyen alapvető szerkezeti változásokon ment keresztül, hogy a népi demokratikus rendszer kialakulásával milyen lényegbe vágó módon változott meg a dolgozók viszonya a termeléshez. Nem tudtunk kellő mértékben megfelelni azon döntő feladatoknak, hogy a dolgozók legszélesebb tömegeit bevonjuk a szocialista építés munkájába és nem tudtuk kellő mértékben közelebb vinni, hogy a dolgozók egyéni érdekei a közösség érdekeivel egybeesnek.

Fokozott erőfeszítést kíván meg a szocializmus gazdasági alapjainak megteremtése — amelynek célja mindenekelőtt az ország iparosítása. — Első feladat a nehézipar és gépipar fejlesztése, mert ezen keresztül a mezőgazdasági gépek segítségével lesz módunkban, hogy az egyéni parasztság gazdálkodás rendszereiről a földművelészetkezekre térjünk át és megvessük alapjait a falu szocialista fejlődésének. Községi cikkeket gyártó iparunk további fejlődésének termelő eszközök előállítását, nehéz- és gépiparunk fejlődése szab. irányt.

A dolgozók figyelmét a mai nál fokozottabb mértékben kell a termelés felé irányítani, mert csak ilyen módon tudjuk a hároméves tervünket követő ötéves tervet, a tízéves öntözési tervet és a tízéves villamosítási tervet megvalósítani, népünket a szociális, politikai és kulturális visszamaradottságából kiemelni és a fejlődés útjára vezetni.

A szakszervezetek feladata, hogy a dolgozók érdekeit a bér- és munkaviszonyok terén, valamint szociális és kulturális vonatkozásban megvédjék. A magániparban ellenőrizni kell a kollektív szerződések betartását, de nem szabad ezt az államosított üzemekben sem elhanyagolnunk, mert bár ezek vezetői a nép államának képviselői, mégis előfordulhat, hogy a dolgozók rovására hibákat követnek el.

Kongresszusunk nagyjelentőségű szociálpolitikai döntése, hogy az OTI és MABI egyesülésének 1948. év végéig meg kell történnie. Az egyesülés tárgyi akadályai megdőlték azzal a ténnyel, hogy a két társadalombiztosítási intézmény szolgáltatásai jórészt azonosak. Az egyesület minden bizonnyal követni fogja a többi társadalombiztosítási intézmény fúziója.

Fel kellett számolni azt a Horthy-rendszerből származó gondolatot, amely a szociálpolitikai szolgáltatások terén különbséget tesz dolgozó és dolgozó között, hogy a fizikai és szellemi munkásokat ilyen módon is szembeállítsa egymással.

A kongresszus feladatául tűzi szociálpolitikánk nemzeti fejlődésünk emelkedésével arányosan történő további fejlesztését. Mint első konkrét lépést, célul tűzte maga elé az OTI öregségi járadékának 50 százalékkal való felemelését, azzal, hogy a dolgozók kerestük egy százalékával járuljanak hozzá az öregségi biztosítás felemeléséhez.

A kongresszus céljait tüzte ki a bürokrácia teljes kiküszöbölését és ezért a szociálpolitikai gondoskodást a szakszervezetek üzemi helyesportjainkon keresztül fokozatosan közvetlenül a dolgozók közé, az üzemekbe akarja bevinni.

Hazánk további gazdasági fejlődésének előfeltétele, hogy szakképzett munkások és alkalmazottak minél nagyobb száma álljon termelésünk rendelkezésére. Ezért a kongresszus felhívja a szakszervezetek figyelmét arra, hogy a jövőben még több gondot fordítsanak a szakoktatás kérdéseire, szakszervezeti iskolák és szaktanfolyamokon keresztül minél nagyobb mértékben emeljék a dolgozók szaktudását.

Kongresszusunk nagyjelentőségű döntése, a szakmai szervezeteket fokozatosan »ipari szervezeteké« kell átalakítani. Természetes azonban, hogy ezt a hatalmas feladatot nagyon átgondoltan, előre kidolgozott tervek szerint kell a gyakorlatban végrehajtani. Az átszervezést, a Szakszervezeti Tanács által meghatározandó sorrendben, elsősorban a legfontosabb iparágakban kell megvalósítani. Az iparági szakszervezetek gazdasági szerkezetünk alakulásának megfelelően fognak létesülni; ilyen körülmények között természetesen

fokozott jelentősége van annak, hogy a szellemi és fizikai munkások közötti viszonyt minél inkább fejlesszük és minden esetleges surlódást vagy ellentét kiküszöböljünk.

Nagymértékű volt az a fejlődés, amely az elmúlt három és fél évtized alatt a szellemi és fizikai munkások viszonyában bekövetkezett, de most, amikor egy üzem dolgozói egy közös iparági szakszervezet tagjaivá válnak, különösen nagy jelentőséggel bír, hogy további felemelkedésünk érdekében egymást megértve, vállvetve küzdjenek.

A szakszervezeti munkát az üzemi szakszervezeti helyi csoportok kialakításával a multnál nagyobb mértékben fogjuk közvetlenül a munkahelyekre vinni. A létesítendő üzemi szakszervezeti helyi csoportok alapfokú vezető szerve az üzemi bizottság lesz és ez fogja munkájával irányítani az egyes osztályokon választott bizalmiak, bizottságok munkáját. Az üzemi bizottság felelős vezetője a titkár, akit, amennyiben nagyüzemről lesz szó, függetleníteni fognak és a szakszervezet alkalmazottjává válik. A bizalmi testületek, mint a magyar munkásmozgalom komoly hagyományával rendelkező szervek, megmaradnak. A főbizalmi tisztsége

azonban megszűnik és annak munkáját az üzemi bizottság veszi át.

A szakmai szervezkedésről az iparági szervezkedésre való áttérést a legszélesebb körű belső szakszervezeti demokrácia alapelvei szerint kell végrehajtani és az egyes funkcionáriusok megválasztását titkos választás alapján keresztül vinni.

A kongresszus egyéb problémák mellett a nőkérdéssel is foglalkozott.

A nők teljes egyenjogúsítása demokráciánk fejlődésével azonos ütemben történik, ennél a kérdésnél azonban döntő módon esik latba a dolgozó nők szakszervezeti mozgalomban való részvétele is. Fokoznunk kell a dolgozó nők közötti nevelő és felvilágosító munkánkat, oda kell hatnunk, hogy az egyenlő munkáért egyenlő bért elve mellett a nők előtt minden pálya gyakorlatilag is nyitva legyen.

Kulturális és sportmozgalom munkáit fejlesztését a multnál nagyobb mértékben kell szakszervezetünk feladatává tenni, egyrészt tagjaink kulturális felemelése, másrészt egész népi demokráciánk e vonalon is történő erősítése céljából.

Munkásosztály nemzetközi szolidaritásának gondolata mélyen kifejezésre jutott a kongresszuson nemcsak azzal a ténnyel, hogy 16 ország és a Szakszervezeti Világszövetség delegátusai, élükön a szovjet szakszervezetek küldötteivel vetek azon részt, nemcsak a referátumokon keresztül, hanem magában a vitában, a felszólalásokból is látható volt, hogy a delegátusok tudatában vannak annak, hogy a Szovjetunió mellett a béke fenntartásának legszilárdabb bázisa a nemzetközi szakszervezeti mozgalom. Ennek tudatában üldözik az angolszász imperialisták és bérenceik oly nagy mértékben a szakszervezeti mozgalmat, akarják mozgásában megbénítani és egységét megbontani.

A szakszervezetek XVII. jubileárius kongresszusa, hazánk politikai és gazdasági szerkezeti változásának megfelelően, új irányt mutatott. A mi feladatunk, hogy ezeket az irányelveket a gyakorlatban úgy vigyük megvalósításra, hogy szakszervezeteink jól teljesíthessék feladatukat és munkánkkal hozzájáruljunk a béke megszilárdításához, népünk anyagi jólétének, kulturális és szociális színvonalának emeléséhez és előmozdítsuk a dolgozó magyar nép fejlődését a népi demokrácia útján a szocializmushoz.

Köves András

Amit mindenkinek tudni kell A munkanélküliség felszámolásáról

Az 5 éves tervben 10-15.000 új adminisztrátorra lesz szükség

XXII.

A Magyar Közlöny október 22. számában ismerteti a 10.610/1948. Korm. számú új nyugdíjrendeletet, melyet egész vázlatosan ismertetünk.

A főbb rendelkezések a következők:

Az OTI- és MABI-ra, mint munkáltatóra a rendelet csak annyiban bír érvénnyel, hogy 1948 november 1-től kezdődően a nyugdíj a havi ezer forintot, illetőleg az özvegyi nyugdíj a havi 600 forintot nem haladhatja meg. Ez a határ érvényesítendő akkor is, ha több helyről jár nyugdíj, ez esetben a nyugdíj aránylagosan csökkentendő. Ha pedig a nyugdíjas szolgálati viszonyban áll, vagy más kereső foglalkozása van, vagy egyéb jövedelemmel, keresettel rendelkezik, nyugdíja és minden egyéb jövedelme együttvéve az 1900 forintot nem haladhatja meg. A nyugdíj összegszerű megállapításának alapja a beszámítható javadalmazás, amelynek a kollektív szerződést és függelékeit, az OMB határozatait és a munkabérek megfizetésére irányuló jogszabályokat kell figyelembe venni.

Az 1946 augusztus 1. napja előtti nyugdíj megállapításánál alapjavadalmazásként azt a javadalmazást kell számításba venni, amelyre a nyugdíjasnak igénye lenne, ha tényleges szolgálatban állt volna. Amennyiben származása vagy baloldali politikai magatartása miatt alacsonyabb kategóriába került, az alapjavadalmazást a hátrányos beosztást megelőzőben beöltött magasabb állásnak megfelelően kell számítani.

Az igazolási eljárás során vezető állásra alkalmatlannak minősített személynél az alapjavadalmazást az utóljára nem vezető munkakörben betöltött állásnak megfelelően kell számítani. 1948 november 1-től ezeknél az alapjavadalmazás nem lehet magasabb, mint a kollektív szerződésben megállapított legmagasabb fizetés összege. 1946 július 31. után nyugdíjazásra került munkavállaló alapjavadalmazása utolsó törzsfizetése.

A beszámítható javadalmazás az alapjavadalmazás 70 százaléka. Ez az 1948 november 1. napját megelőző időre járó nyugdíjak tekintetében a mindenkor érvényben volt GyOSZ-Magánalkalmazotti kollektív szerződésben megállapított havi fizetés háromszorosának 70 százaléka. 1948 október 31. után az alap a havi 1890 forintot nem haladhatja meg. A rendelet hatálybalépésétől számított 15 nap alatt a népjóléti miniszter kérelmére a 70 százalékat 60 százalékra csökkentheti.

Az igazolási eljárás során nyugdíjazásra ítelt személyt nyugdíj címén az az összeg illeti meg, amelyre biztosítástechnikailag egyéni tartaléka életkora, tagsági ideje stb. alapján fedezet mutatkozik. Nyugdíjszerződésnél egyéb szempontok is irányadók.

1936 január 1. napja utáni nyugdíjszerződéseket, kegydíjengedélyeket vezető állásokban volt személyekkel szemben felül kell vizsgálni, továbbá az 1945 április 4. után történt tagsági idő vásárlásokat is, végül az 1944 március 19-től 1945 április 4. napja között eltelt időben bárhol vezető állást betöltött személyek szerződéseit. A felülvizsgálat úgy a tényleges szolgálatot teljesítőkre, mint a nyugdíjasokra is kiterjed. A szerződések, illetve tagsági idő vásárlás megsemmisíthető, ha a kedvezményezett a magyar nép érdekeit sértő, vagy kifogásolható magatartást tanúsított, vagy arányban nem álló előnyöket szerzett.

A 60 évet betöltött, vagy keresőképtelen nyugdíjast, akinek nyugdíja a 400 forintot nem éri el, rendkívüli pótlék illeti meg.

Ha a nyugdíjas kereső foglalkozást folytat és 1948 október 31-től nyugdíjából és keresetéből álló jövedelme az 1900 forintot meghaladja, nyugdíja aránylagosan csökken.

A kegydíjat az állami rendszerű VIII. fizetési osztály 1. fokozatá-

ban megállapított havi illetmény, családi pótlék és lakbérsegély együttes összege erejéig lehel érvényesíteni.

A rendelet egyéb rendelkezései tüzetesen intézkednek a bejelentési és egyéb kötelezettségekkel. Szükséges, hogy az érdekeltek a rendelet összes intézkedéseit alaposan tanulmányozzák.

*

A Magyar Közlöny október 6-án közölte az állami vállalatok egyes alkalmazottai nyugellátásáról szóló 10.210/1948. Korm. számú rendeletet. Állami vállalat alatt az Állami Vállalatok Központi Nyugdíjpénztáráról szóló 9040/1948. Korm. számú rendelet hatálya alá tartozó vállalatot kell érteni. Rendelkezései alkalmazandók a Nemzeti Vállalatok Központi Nyugdíjpénztáránál a magánjog általános szabályai irányadóak. A járulékalap a 6620/1947. M. E. számú nyugdíjrendeletben meghatározott alapjavadalmazás 70 százaléka. A járulékokat a munkavállaló és munkáltató egyenlő arányban viseli. Ha az alkalmazott a közszolgálatban már nyugdíjigényt szerzett és a Központi Nyugdíjpénztárnál a várakozási időt elérte, nyugdíjigénye van a közszolgálatban és a Központi Nyugdíjpénztárnál megszerzett évei alapján.

Annak a nyugdíjasnak, aki a rendelet hatálybalépése után lép állami vállalat szolgálatába, közszolgálati állása után járó nyugdíját meg kell szüntetni.

*

A Magyar Közlöny október 8-iki számában közölte 10.310/1948. Korm. sz. rendelet szerint az egyes intézmények államosítása folytán a közszolgálatba átvett és rendszeres állásba kinevezett alkalmazottaknak azon intézménynél megszokott nélkül eltöltött szolgálati idejét a nyugdíjba beszámítható szolgálati időhöz hozzá kell számítani. E rendelkezést alkalmazni kell abban az esetben is, ha az intézmény államosítása és az alkalmazott rendszeresített állásra kinevezése 1948 október 8. előtt megtörtént, de a szóbanlévő szolgálati idő beszámítására megfelelő jogszabály hiányában nem volt lehetőség.

*

A Magánalkalmazotti Nyugdíjügylek Döntőbizottsága az utóbbi időben csak részben tudta működését folytatni, mert a GyOSZ és TERE megszűntével az azelőtt ezen munkáltatói érdekképviselet alá tartozó vállalatok döntőbizottsági tagjainak megbízata is megszűnt. Ezt a kérdést rendezte most a népjóléti miniszter a 88.600/1948. N. M. számú rendeletével, melyben a nyugdíjfizetésre kötelezett vállalat munkaköre szerint az új érdekképviseleteket megállapította.

*

Lapunkban ismételve felhívjuk kártársaink figyelmét arra, hogy az igazolási eljárásnak vessék alá magukat, mert annak elmulasztása súlyos következményekkel fog járni. Akik ebbeli kötelezettségüknek nem tesznek eleget, szolgálati viszonyból származó minden illetményüket el fogják veszíteni.

*

Szakszervezetünk több mint egy évi fáradozásának köszönhető, hogy a kényeszerfeszítéssel alá került Magyar-Olasz Bank Rt. nyugdíjasainak ügye a 10.320/1948. Korm. számú rendelettel elintéztést nyert. A bank nyugdíjpénztára az Állami Vállalatok Központi Nyugdíjpénztárába olvadt. A bank nyugdíjasai havi 300 Ft nyugdíjjal magasabb nyugdíjat nem igényelhetnek.

Baján Gyula

A magyar öszzszakszervezetek XVII-ik jubiláris kongresszusa foglalkozott hazánk munkanélküli dolgozóinak problémájával is. Világossá vált, hogy a magyar szakszervezeteknek, de továbbmenve, az egész magyar demokráciának szembe kell néznie ezzel a kérdéssel. A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének is igen súlyos gondot okoz a munkanélkülivé vált kártársak elhelyezkedésének ügye. Tudjuk, hogy gazdasági életünk ezen árnyoldala a tőkés társadalmi rendből visszamaradt betegségből származik.

Nem mondunk újat azzal, hogy a kapitalista társadalmi rend a szó szoros értelmében kitermelte a munkanélküli tartaléksereget, hogy a dolgozó munkások bérvételének letérése céljára felhasználhassa. A tőkés társadalmi rendben a munkaerő csak annyiban különbözött a többi árucikktől, hogy ha az eleven árucikkre, a munkaerőre nem volt kereslet, úgy azt senki nem gondozta, senki sem törődött vele, míg minden más árut a kereskedő vagy gyáros, ha abban kereslet nem volt, gondosan elraktározta és gondját viselte.

Nem vitás, hogy a felszabadulás utáni időkben a munkanélküliség kialakulása szempontjából komoly szerepet játszott az a körülmény is, hogy gépeinket és vállalataink egy részét a német fasiszták és magyar bérenciek elrabolták, valamint az, hogy a harcok folyamán üzemeink igen súlyos károkat szenvedtek.

A felszabadulás utáni kezdeti időkben, a gyárak és üzemek romtalánításának idején munkanélküliség, mint ilyen nem jelentkezett, mert részben az emberek szétszóródtak munkahelyükről, másrészt hadifoglyok, internáltak, deportáltak voltak.

A stabilizáció után, az értékálló forint megszületése magával hozta, hogy a dolgozók igyekeztek részben régi munkahelyüket elfoglalni, vagy pedig új munkahelyek felkutatásával elhelyezkedni és ekkor jelentkezett lényegében hazánkban a tőkés társadalom hagyományaként a munkanélküliség.

Tudatában voltunk és vagyunk annak, hogy a munkanélküliség kérdésének megoldása, likvidálására csak az egész magyar gazdasági élet fejlesztésével lehetséges. Magánalkalmazotti szempontból ha vizsgáljuk a jelenlegi helyzetet, azt látjuk, hogy a felszabadulás óta annak ellenére, hogy több ezer tisztviselő jött meg hadifogságból, deportálásból és hogy üzemeink és vállalataink leromlása következtében igen sok munkahelyet nem lehetett betölteni,

a munkanélkülik száma több mint 50 százalékkal csökkent. Ezzel szemben rendelkezésünkre álló számadatok alapján konkrét megállapítjuk, hogy a nyugati kapitalista államokban nemhogy csökken a munkanélküliség, hanem állandóan hatalmas mértékben emelkedik.

De tovább menve megnézzük,

hogy a munkanélküli nyilvánvalóan szereplő kártársak milyen minőségűek és miért nem sikerül elhelyezkedniük, dacára annak, hogy jó munkakerőben már ma is munkaerőhiány tapasztalható, arra a sajátos megállapításra kell jutnunk, hogy tudásuk igen gyenge, felkészültségük nem elegendő ahhoz, hogy a felmerülő igényeket kielégítsék.

Nem hallgathatjuk el azt sem, hogy a munkanélküli nyilvánvalóan szereplők között igen komoly számban vannak olyanok, akik nem akarnak dolgozni és munkanélküli igazolványukat csak munkakerülésük legalizálása céljából szerezték be. Gyakorlatból tapasztaltuk, hogy ezek az elemek kiközvetítésük esetén a rendelkezésükre álló munkahelyeket átlátszó kifogások miatt nem foglalták el.

Tervgazdálkodásunk kifejlesztése folytán már a 3 éves terv utolsó évében a már itt-ott egyes kategóriákban ma is jelentkező munkaerőhiány még inkább fokozódni fog és meg vagyunk győződve, hogy a terv végbefejeztéig minden használható és dolgozni akaró munkaerő megfelelő elhelyezkedést fog találni.

Munkanélküliség teljes felszámolását nem kis mértékben fogják elősegíteni a Szovjetunióval és a népi demokratikus államokkal kötött vagy kötendő kereskedelmi szerződések, melyek részben elősegítik gazdasági életünk további fejlődését.

Az 5 éves tervünk végrehajtása során — a rendelkezésünkre álló adatok alapján — hozzávetőlegesen 10.000—15.000 új adminisztratív munkaerőre lesz szükség. Meggyőződésünk szerint az 5 éves tervünk végleg fel fogja számolni hazánkban nemcsak magánalkalmazotti vonalon, hanem minden vonatkozásban a munkanélküliséget.

Ez a súlyos gond, mely szakszervezetünket nyomja, mint látjuk, rövidesen megoldásra kerül, viszont egy másik újabb gond veti előre árnyékát. Ez pedig az, hogy a fejlődő magyar ipar és kereskedelem számára szükséges minőségi munkaerőknek pótlásáról gondoskodnunk kell.

Ez a feladat szakszervezetünk számára az egyik legdöntőbb kérdésévé vált, annak megoldására fel is készültünk, mert általunk megindított továbbképző tanfolyamok, melyeknek hallgatói meghaladják a 10.000 főt, azt bizonyítják, hogy a minőségi utánpótlás terén a Magánalkalmazottak Szakszervezete sem marad le. Sásdi Nándor

Szeretettel várjuk kártársainkat

november hó 6-án, szombaton este 1/2 órakor a Bristol Szálló (Mária Valéria-u. 7.) nagytermében rendezendő műsoros táncestére, amelyet a győzelmes orosz forradalom emlékére rendezük.

A műsoron a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság művészegyüttese és Szakszervezetünk Központi Ének-kara szerepel. A műsort reggelig tartó tánc követi.

Kellemes, nívós szórakozást biztosítunk kártársainknak. Meghívóigénylés: szakszervezetünk pénztárában. Ara 5 Ft.

Munkaversenyünk értéke

Tegyük konkréttá munkaversenyünket

Március 15-én a csepeli dolgozók felhívása nyomán szerte az országban megindult a szocialista építés munkamódszere: a munkaverseny.

Rövid idő alatt széles kiterjedésűvé vált és a munkaversenyben résztvettek a fizikai dolgozók kivül az értelmiségi, sőt még a mezőgazdasági dolgozók is. Ha már tisztán látjuk, hogy a munkaverseny kezdeti hibái mellett is komoly mértékben járult hozzá, hogy az első tervév célkitűzéseit túlhaladtuk, sőt lehetőséget nyújt, a hároméves terv két év és öt hónap alatti megvalósításához.

Mi magánalkalmazottak is bejelentettük, hogy versenyt kívánunk indítani, részt kívánunk venni a dolgozók közös erőfeszítésében.

Itt mingyárt le kell szögezünk azt, hogy a mi munkaversenyünk megindulását igen vegyes vélemények fogadták. Az egyik szerint teljesen értéktelen és felesleges a megindítása, mert hisz a munkánk eredményét nem lehet kimutatni úgy, ahogy például a fizikai munkások eredményét a többtermelésen keresztül ki lehet mutatni. A másik szerint, ha nem is lehet eredményt elérni, részt kell vennünk: »a magánalkalmazottak sem maradhatnak le«. Végül volt olyan vélemény is, hogy nekünk részt kell venni és az eredményeket is ki tudjuk majd mutatni.

Mi az oka ezeknek a véleménykülönbségeknek? Talán a magánalkalmazotti munka sajátosságából fakad? Nyilvánvalóan látszik első pillanatra, hogy ez volt a főoka. Valójában azonban politikai oka volt a véleménykülönbségeknek. A politikai öntudat foka szabta meg azt, hogy ki hogyan látta a munkaverseny értékét, mint ahogy az öntudat határozta meg, hogy hogyan fogták meg, hogyan hajtották végre egyes munkahelyeken a munkaverseny kérdéseit.

Ahol a dolgozók megértették, hogy maguknak építik az országot, ott ledöntötték azokat az akadályokat, amit a reakciós idők hozott és beléjük nevelt munkamódszereik jelentettek, de nemcsak az akadályokat döntötték le, hanem öntudatosan bekapcsolódtak a szocialista társadalom építésének munkájába.

Mit értünk ez alatt? Azt, hogy amíg a Horthy-rendszer alatt az adminisztráció feladata a tőkés adócsalása céljából a nyereség eltüntetésére volt, most az öntudatos adminisztrátor feladatának a valóságnak megfelelő könyvelést tekintti; amíg a Horthy-rendszer alatt mechanikusan végeztek az adminisztrációs munkát és senkit sem érdekelt, hogy a holt tételek mögött mi van, milyen kapcsolata van a termékkel,

most az öntudatos adminisztrátor elővé teszi a tételeit, megnézi, mi van mögötte, mit jelent a termelés folyamatában, ezzel munkáját a termelő folyamattal hozza kapcsolatba és részévé teszi annak.

Ahol így fogták meg a kérdést, ott a munkaversenyünk szép eredményeket hozott és értékes voltát vitatni sem lehet.

Például: Az a bérelszámoló, aki csak mechanikusan elszámolja a béreket, rossz munkát végez. Ma látnia kell, hogy az elszámolásnak világosnak kell lennie, a hibák lehető legnagyobb fokú kiküszöbölésével. Ugyanis, ha nem világos az elszámolás, annak eredménye az, hogy a munkások munkahelyeiken egymástól kérnek magyarázatot, »megtanácskozzák« az elszámolást és ennek következtében ez az idő a termelésből kiesik, csak úgy, mint az az idő, ami a reklamáció elintézéséhez szükséges.

Az anyagbeszerzés, a kifogástalan minőségű, gyors, olcsó beszerzéssel szintén közvetlenül hat a termelés menetére és ugyancsak — saját területén — az önköltség csökkentésére és így sorolhatnánk tovább.

Ez világos a jó nyersanyag könnyebben, gyorsabban és jobban megmunkálható és ha a beszerzése mindig kellő időben történik, az elősegíti a többtermelést. Az olcsó anyagbeszerzés pedig már a beszerzésnél is önköltségsökkentőleg hat.

A magánalkalmazotti munkaverseny pontok összeállításánál mindenütt meg kell nézni, hogy mit kell javítani, hol lehet a mi munkánkon keresztül a termelést elősegíteni, az önköltséget csökkenteni és ennek megállapítása után kell összeállítani a munkaverseny konkrét célkitűzéseit. A verseny csak úgy lesz eredményes, ha a vállalat összes dolgozójának a munkáját összehangoljuk.

De nem kevésbé fontos a munkánk ott, ahol nincs közvetlen termelés, mert a közvetítés hozzájárul ahhoz, hogy »többet, jobbat, olcsóbban« jelszavunk minden vonalon megvalósul, vagy kimarad egy láncszem a

fogyasztási cikkeknek a termeléstől a fogyasztóig megtett útjában.

Munkánk fontossága az önköltség csökkentésén keresztül jut kifejezésre. Itt is öntudatos feladattá kell válnia az adminisztrációs munkának, ami annyit jelent, hogy ahol nincs közvetlen termelés, ott is megfelelően kell megállapítani a munkaverseny konkrét célkitűzéseit.

A Szabad Nép október 25-i számában rámutat arra, hogy külkereskedelmi vonatkozásban milyen nagyjelentőségű nemzetgazdaságunk egészére még a kis hibák elkövetése is, akár organizációs hiba a forrása, akár esetleg a politikai öntudat hiányának következtében a nemtörődomség. Például egy nagy külföldi szállítástól estünk el azért, mert a rendelkezésre álló árukészletek mennyiségét nem ismerték eléggé. Az ajánlattevésnél tehát a valóságtól eltérő készletet tüntettek fel. Egy másik esetben pedig a kalkuláció készült el későn és ennek következtében mások kapták a megrendelést.

Munkaversenyünknek ezen a területen az a feladata, hogy a meglévő hibákat, hiányosságokat kiküszöbölje, a kedvező feltételeket továbbfejlessze és így tegye a magánalkalmazotti munkán keresztül a magyar árut versenyképesebbé a külföldi piacokon. Az önköltség csökkentése természetesen ott is központi feladata a munkaversenynek, ahol nincs közvetlen termelő munka.

Fentiekből világos, hogy munkaversenyünk akkor értékes, ha célkitűzésünk nem helyileg méretezett, például: az irodaszerekkel való takarékoskodás lesz, hanem a vállalat, üzem egészét tekintve jön létre és így segíti elő nemzetgazdaságunk egészének fejlődését.

Bánhidi Ferenc

Megválasztották az új Szakszervezeti Tanács vezetőségét

A Szabad Szakszervezetek XVII. Kongresszusa új vezetőséget választott. Szakszervezetünket az elnökségben Köves András főtítkárral elvtárs, mint al-elnök, a Központi Bizottságban Tausz János alelnök elvtárs, az Ellenőrző Bizottságban Molnár Ferenc főtítkárhelyettes elvtárs, továbbá Szántó Miklós elvtárs, mint a Szakszervezeti Tanács tagja képviseli.

Szakszervezetünk megbecsülését, a magánalkalmazotti munka fontosságának elismerését jelenti ez a négy megbízatás.

Elmunkáskörök megalakításáról

Uj színnel gazdagodik a szakszervezeti mozgalom. Azokat a fizikai és értelmiségi dolgozókat, akik a legtöbbet tették a hároméves terv megvalósításáért, akik legjobban vették ki részüket abból a közös harcából, amelyet a magyar dolgozók az életszínvonal felemeléséért, a népi demokrácia gazdasági fejlődéséért folytatnak; az elmunkásokat, a kiváló munkásokat és az újítókat szervezettel összefogják az elmunkáskörök, a kiváló munkások körök megalakításával.

Mi is megalakítjuk »Kiváló munkások« körünket. Persze nemcsak egyszerű szervezeti összefogásról van szó, hanem arról van szó, hogy a munkában eddig kitűnt kartársainkkal szembeni mulasztásunkat kiküszöböljük. Arról van szó, hogy tudomásul vettük, hogy vannak kiváló munkásaink és újítóink, de ezen túlmenően szinte semmit nem tettünk velük kapcsolatban.

Munkaversenyünk továbbfejlesztése, a magánalkalmazotti munkának a szocialista építés erős pillérévé tevésére gyors változtatást követel ezen a téren.

Feladatunk a kiváló munkások és újítók ideológiai és szakmai nevelése és továbbképzése. Feladatunk, hogy a legjobb dolgozóink tapasztalatait, eredményeit a kartársak széles tömegével megismertessük, ezen túlmenően a kartársak bevonásán keresztül tömegmozgalomként fejlesszük kiváló munkások mozgalmunkat.

E feladatok megvalósítását segíti elő kiváló munkások körök megalakítása. A körök megalakítása és működése a Szaktanács által kidolgozott szempontok szerint történik. Nálunk, a nagyobb szakosztályok, melyeknek éppen nagyságuknál fogva több kiváló munkása van, külön-külön egy-egy kört fognak alakítani, míg a kisebb, illetve kevesebb kiváló munkással rendelkező szakosztályok összevonva alakítanak egy kört. Az összevonásnál figyelembe vesszük a szakmai jellegét is.

A körök megalakulásakor vezetőséget választanak. A vezetőség feladata a kört helyes irányban vezetni és a kör életét elevenné, élénkítő tenni. A magánalkalmazotti körök működésükkel remélhetőleg Szakszervezetünk komoly részévé válnak.

Bánhidi Ferenc

Kiváló munkásaink

Ádám Jenő, Ábrahám László, Gelley Antal, Kiss Gyula, Haragos Antalné, Szegi Margit, Mahai Margit, dr. Rubinstein Józsefné, Müzes József, Gergő Gyuláné, Jusztus Ferenc, Orosz József, Besenyey Sándor, Lépp Borbála, Pál Gézáné, Salmen Alice, Pokk Vilmos, Kiss Sándor, özv. Tóth Gézáné, Kovács Sándor J., Hollósi Károly, Somogyi Lujza, Székely Gyuláné, Strausz Sándorné, Harangi Sándor, Faludi Sándor, özv. Dér Józsefné, özv. Wirth Lászlóné, Szemes Endre, Vass János, Szladovits Géza, Solt László, Szilágyi László, Rumpler Antal, Mambryni Magda, Weisz Jenő, Gálos Tibor, Belér Rózsi, Hárs Flóra, Kása Boldizsár, Barányi Bertalan, Parti Erzsébet, Schlatter Ilona, Lukácsi Lászlóné, Kovács Józsefné, özv. Garszky Jánosné, Erdei Tibor, Rátkai Teodora, Kőröspataki Ferenc, Liptay József, Perei Ferenc,

Bublik Mátyás, Sugár Károly, Gulyás Árpád, Nyulasi Pál, Gulyás István, Sándor László, Ács Tibor, Rácz József, Borbély Lászlóné, Pollák Jenőné, Petrovics János, Antal János, Fonyódi Antal, Horváth Agoston, Sas Imre, Nádas Gáborné, Vanicsék Árpádné, Jakó Géza, Schmolik Ilona, Horváth Erzsébet, Szakonyi Béla, Kiss Lászlóné, Salamon József, Szabó Károly, dr. Parányi János, Benedek Márta, Varga Karola, Fáy Magda.

Wilhelm Klára, Kerek István, Polaneczky Ida, Györgyei Lajos, Beneze György, Diamant Andor, Abonyi Lászlóné, Jávorkuti Andor, Hegedüs Lóránt, Vámos Gyula, Dombóvári Imre, Wohlfahrt Viktor, dr. Lénárt Pál, Kapitány József, Halász László, Szücs Lajos, Major Imréné, Dudás Péter, Sebők Béla, Kutasi Jenő, Österreicher György, Sipos János, Kóthay Márta, Galambos István, Mátéfi Lajosné.

Káderpolitikánk — kádernevelésünk

Bentlakásos iskoláinkról

A kádermunka a szakszervezeti mozgalom területén és így természetesen a mi szakszervezetünkben is, mint új munkaterület szerepel.

A felszabadulás előtt, sőt még a felszabadulás után is hosszú ideig a kádermunka, különösen annak tervszerű, kollektív módon való kialakítása teljesen hiányzott és nagyrészt az adott politikai okok és viszonyok közepette lehetetlen is volt.

A jobboldali szociáldemokraták elleni harc, az osztályharc kiéleződése a politikai és a gazdasági élet minden frontján, valamint nemzetgazdaságunk szerkezet átváltozása sürögő feladatként meghatározta kádermunkánk mielőbbi tervszerű kiépítését és az új típusú szak- és politikai káderek felkutatását, illetve a meglévő káderek elméleti és gyakorlati nevelését.

Nem vitás az a tény, hogy megnövekedett és egyre inkább megnövekedő feladatainkat csak állandó, mindennapi szívós, fáradhatatlan harc közben nevelt és tanított káderekkel tudjuk megoldani. Különösképpen nehéz a feladat szakszervezetünkben, ahol tagjaink egészen sokféle rétegződésűek, úgy szociális származás, mint fejlettség tekintetében. Világosan látszik tehát, hogy szervezetünknek a kádernevelés területén egyidőben kell foglalkoznia, helyes súlypont-képzéssel kádereink (ez alatt vezető központi, üzemi tisztakarunkat értjük) politikai és szakmai nevelésével.

Le kell szögeznünk, hogy amint egyetlen szakmai vezetőkáderünk nem tudja huzamosabb ideig sikerrel megoldani feladatát, ha nem gondoskodunk elméleti képzettségük színvonalának emelésével, politikai iskoláztatásukkal, ugyanúgy egyetlen politikai káderünk sem oldhatja meg politikai, mozgalmi feladatát, ha időben nem gondoskodunk szakmai továbbképzésével.

Eppen ezt a célt szolgálja szakszervezetünk által nagy gondtal, fáradsággal és szinte költséget nem kímélve létrehozott bentlakásos káderképző iskolánk, amelynek elsőrendű feladata az új káderek kinevelésén kívül éppen az, hogy meglévő szakmai és politikai funkcionáriusainkat továbbképezze, az elméleti lemaradás veszélyétől megmentse. Ugyanígy hasonló célt szolgálnak azok a magasrendű szakmai tanfolyamok, revizori, főkönyvelői, külkereskedelmi, stb.), amelyek hivatottak, hogy demokratikus, megbízható és harcoss kádereinket arra a szakmai magas fokra emeljék, amellyel meg tudják oldani a szocialista építés rájuk váró feladatait.

Kádermunkánknak ez a tervszerű irányvonala a kidolgozásban, gyakorlati megvalósításában igen gyakran komoly nehézségeket jelent. Nehézségeket elsősorban annál az oknál fogva, hogy szakmai és mozgalmi vezetőink nem értik meg a kádernevelés fontosságát, tervszerű, kollektív voltát, hanem ismét és ismét azzal a rég lejárt módszerrel kísérleteznek, hogy szakmai

és ideológiai iskoláinkra a legjobban ráérőt, a leggyengébbet igyekeznek elküldeni. Ez ellen a kísérlettel szemben kíméletlen harcot indítottunk és már most megmondhatjuk, hogy ezen a területen nem teszünk semmiféle engedményt.

Nehézséget okoz természetesen — amit mi magunk is tudunk — az a tény, hogy nemzetgazdaságunk ipari, hiteléleti, szövetkezeti, kereskedelmi területén igen nagyarányú mozgás tapasztalható a konstrukciók átalakítása miatt. Természetesen itt arra vesszük az irányt, hogy ahol már valamennyire is kialakul az új szerkezet, azonnal szervezési osztályunkkal karöltve kiépítjük a megváltozott viszonyokhoz megfelelően új szakszervezeti káderhálózatunkat.

Amidőn mi új és új kádereket akarunk tervszerűen kinevelni és a meglévő kádereinket továbbképezni, akkor természetesen nemcsak a feladatok elvégzése áll előttünk mint elérendő célkitűzés (ami ugyan a legdöntőbb), hanem kádereink megkímélése is olyan fontos szempont, amelyet soha nem hanyagolhatunk el.

A Szakszervezeti Tanács XVII. kongresszusa megszabta szervezési feladatainkat, megszabta káderfeladatainkat is. Az a tény, hogy az üzemi bizottságok szakszervezeti alapszervezetként fognak működni a legkülönbözőbb, sokféle rezorttal, igen döntő káderfeladatot ró ki rájuk.

Meg kell találnunk azokat az alkalmas rezortmunkát elvégezni képes kádereket, akik a kongresszus által meghatározott munkákat az üzemben vagy irodában a maguk területén el tudnak végezni

(pl. termelés, bér, oktatás, szoc. pol. stb.). Nem könnyű munka, ami ezen a területen részünkre jelentkezik és nem is lehet más-kép elvégezni, csak úgy, ha az üzemben, az irodában, a párt-szervezet és a szakszervezetek előretolt szervei (ü. b., bizalmiak, káderes) együttesen foglalkoznak ezzel a döntő jelentőségű és sürögő kádermunkával.

Szakszervezetünk káderosztálya már a fenti kérdés felmerülése óta és különösen ennek eldöntése után sokat és behatóan foglalkozott a megoldás lehetőségeivel és a kollektív kádermunkát nemcsak eivben, hanem a gyakorlatban szervezetileg is alátámasztani igyekezett. Eppen ezért kialakítottuk a szakosztályi káderbizottságokon túl (horizontális káderbizottságok) az új rezort-káderbizottságokat (vertikális káderbizottságok), amelyek a maguk területén, a maguk aktívájával foglalkoznak kádernevelés szempont-

jából és kísérik figyelemmel kádereik elméleti és gyakorlati munkájukban való fejlődését. Így örömmel mondhatjuk, hogy jó munkát végez már az oktatási, a bérkáderbizottság. A továbbbikában pedig sorozatosan hívjuk létre a propaganda, a kultúr, sport stb. káderbizottságokat.

Összefoglalva tehát: kádermunkánknak döntő sajátága kell, hogy legyen a kollektív, de jól centralizált kádermunka, ahol minden egyes funkcionárius érezze, hogy nemcsak szervezeti szempontból látja el munkáját, hanem mindenki a maga területén lényegében kádermunkát is végez.

Hazánk mai politikai és gazdasági helyzete megszabja részünkre is tehát azokat a káderfeladatokat, amelyeket a magunk területén el kell végeznünk, hogy a szocialista építés szolgálatába tudjuk állítani harcoss kádereinket.

Eppen ezért szükségszerű követelményként jelentkezik, hogy olyan politikai kádereket neveljünk ki, akik népi demokráciánk szívvel-lélekkel való hívei, akik szeretik a népet és hisznek annak erejében. Olyan kádereket, ahogy Sztálin elvtárs tanít bennünket, »akik állandóan fokozzák politikai és elméleti tudásukat, akik számára minden tevékenység alapja a marxista-leninista elmélet«.

Olyan kádereket kell kinevelnünk, »akik ismerik a munka meghatározott területét, helyesen orientálódnak konkrét helyzetekben, elemelik azokat, elmélyednek a munka részleteibe, látják a perspektívákat és tudják, hogy kell vezetni a munkát«.

Olyan dolgozókat választunk ki, akik képesek a legfontosabbra, a döntő tényezőre összpontosítani figyelmüket és nem aprózzák fel tevékenységüket, akik nem ismernek akadályokat és az egyszer megkezdett munkát végig tudják vinni. Olyan kádereket választunk ki, akik állandóan ellenőrzik önmagukat, állandóan összeítik tevékenységük eredményeit, akik önkritikát gyakorolnak saját munkájuk felett, felfigyelnek mások kritikájára s akik jó elvtársak és szerény emberek«.

Ha mi szakszervezetünkben, illetve az üzemekben és irodákban ilyen tervszerű, céltudatos, marxista-leninista kádermunkát végzünk, akkor a magunk területén, a ránk bízott káderekkel hozzájárulunk a szocialista építéshez.

Szántó György

MTE

Magánalkalmazottak Szakszervezetének Testező Egyesülete

November 21-én, vasárnap d. e. 11 órakor a Városi Színházban sportbemutatót rendez.

Tánc. — Gimnasztika — Ritmika. — Akrobatika. — Rugódeszka. — Világítóbugyány. — Sporttorna. Szerepel: a Szakszervezet dal-kara, MTE válogatott gyermeknői és férfitorászai élén Pataki Ferenc tornászolimpiai bajnokkal. Jegyek kaphatók a Szakszervezetben.

Juhász Tibor

Egyesül a MABI és az OTI

NÓMOZGALOM

A Szakszervezeti Tanács Kongresszusa foglalkozott a különféle társadalombiztosító intézetek egységesítésének kérdésével is és határozatilag mondotta ki a Magánalkalmazottak Biztosító Intézetének az Országos Társadalombiztosító Intézettel való fúzióját. Miért volt erre szükség? Ha erre a kérdésre felelni akarunk, először is tisztában kell lenni azzal, miért intézte két külön intézet, egyik a fizikai, másik a szellemi munkavállalók társadalombiztosítását. Nem véletlen, a tőkés rendszer tudatos műve volt ez, amely minden területen igyekezett egymással szembeállítani a dolgozóknak ezt a két nagy táborát. Szembeállította úgy is, hogy a dolgozók ezen rétegeinek külön társadalombiztosítási intézetet létesített. Miért tette ezt? Tette ezt a kapitalista rendszer azért, hogy a dolgozók ezen rétegei ne találhassák meg az egységet, ne ismerhessék meg egymást. Mesterséges válaszfalat állított köztük, hogy segítséget kapjon a munkásság és így a tisztviselői réteg kizsákmányolási lehetőségeinek fenntartásához is. Jól tudták a magyar kapitalizmus politikai vezetői, ha a munkásosztály egysége megvalósul, ha felismerik érdekösségüket, uralmuk sokáig nem tartható fenn.

Világos volt, hogy a népi demokráciában ez a társadalombiztosítási rendszer sokáig így nem maradhatott. Amikor munkás-, paraszt-, értelmiségi szövetségről beszélünk, amikor kéz a kézben harcolunk a 3 éves tervért, az életszínvonalunk emeléséért, a dolgozók közös országáért, ezt a helyzetet nem tarthatjuk fenn. Ma már mindinkább egy mindnyájunk munkaadója: a dolgozók állama iparági kollektív szervezetek megvalósítása került napirendre és akkor, amikor mindinkább haladunk a szocializmus megvalósítása felé, az egységes társadalombiztosítási intézet kialakítása is aktuálisává vált.

A felszabadulás után a napirenden lévő fontosabb kérdések, a politikai helyzet, a munkásosztály széttagoltsága, a jobboldali szociáldemokraták aknamunkája mindaddig meg tudták ezt akadályozni. Akadály volt továbbá a dolgozók nem elég magas politikai öntudata is, amelybe a 25 éves fasizta rendszer igyekezett mélyen beleágyazni és szempontból is a maga ideológiáját. Mindez nagyrészt ma már a múlté és e téren is egy nagy lépést tettünk előre.

Tudatos reakciós hírverés folyik a fúzióval kapcsolatban a dolgozók körében, aminek azonban az ellenkezője igaz. Éppen a fúzió fogja megteremteni a lehetőséget a további fejlődésre, a társadalombiztosítás megjavítására. Nézzük meg közelebbről ennek a folyamatnak egyes részeit.

A két intézet ügyvitelének egységesítésével, racionalizálásával egyszerű, olcsóbb lesz az adminisztráció. A megtakarított összegek a biztosítottak magasabb szolgáltatására, jobb ellátására fordíthatók.

A körzeti orvosok különállásának megszüntetésével sok kör-

zeti orvos felszabadul, több kisebb körzetet lehet felállítani, az orvosoknak kevesebb időt kell eltölteni a többféle adminisztrációval, az eltérések figyelmével. Több idő marad tehát a betegekre, a gyógyításra, emelkedni fog az egy betegre eső kezelési idő.

Igen egészségtelen volt a rendelők területi megoszlása. Az OTI és a MABI központi rendelők egymás szomszédságában fekszenek. A MABI központi rendelője egész Nagy-Budapestre volt illetékes. Így természetesen túlszűfolt volt. Javulást hozott az egyes OTI rendelők pár hónappal előtti bevonása, ami már a fúzió előkészítését jelentette. Ez a helyzet meg fog szünni. Az OTI és MABI rendelők egyesítésével lehetséges egy ésszerű beosztás a végeredmény az lesz, hogy a beteg jár jól, mert több idő jut a rendelőkben is a kezelésre, kevesebbet kell várakoznia, kisebb utat kell a hozzájuk közelebbi rendelőkig megtenni.

Az egységes társadalombiztosító intézet minden üzem és vállalat adminisztrációja számára munkacsökkenést hoz. A kétféle bejelentés, az eltérő nyilvántartások, a kétféle adminisztráció meg fog szünni. Így végül is termelési érdekeket, tehát mindnyájunk közös érdekeit szolgálja.

A vidéki tisztviselők eddig is az OTI-hoz tartoztak. Ez egy külön furesasága volt a különállásnak. E téren sem volt semmiféle panasz, biztos tehát, hogy a budapesti kollégák is rövidesen meg fogják szokni, közvetlenül látni fogják a fúzió előnyeit.

A jövő fejlődésének iránya, hogy a többi különféle társadalombiztosító intézetek, mint az OTBA, Segítőalap, a postások, vasutasok, hajósok, dohánygyáriak különállása is előbb-utóbb megszűnjék.

Szükséges, hogy kialakuljon az egységes, nagy társadalombiztosítási apparátus, amelynek megvalósulása után egységes, más alapon létrejövő, egységes decentralizáció jobban, tökéletesebben láthatja el a beteg és öreg dolgozók ügyeit.

A szakszervezetek mind fokozottabban fognak összefonódni a társadalombiztosítás szervezeteivel. A szakszervezetek feladata, hogy mind nagyobb mértékben vegyék irányításuk, ellenőrzésük alá a társadalombiztosítási intézeteket. Rövidesen megvalósulási stádiumába jut új dolgozó rétegeknek a társadalombiztosításba való bevonása, haladunk a népbiztosítás felé. Ebben a munkában a szakszervezeteknek mind nagyobb szerepük lesz. Minden demokráciához hű biztosítottak, minden szakszervezeti tagnak ezt a fejlődési perspektívát kell szemelőtt tartani. Így mindnyájan meg fogjuk érteni a fúzió szükségességét és azt, hogy ennek végeredményben minden biztosított előnyét fogja látni, közvetlenül saját érdekei szem előtt tartásával és közvetve a nagy országos társadalombiztosítási célok megvalósításán keresztül is.

Munkában a MOSzK nőbizottsága

A MOSzK szakszervezeti nőbizottsága 1948 április 22-én alakult. A megalakult nőbizottság fő célja: a munka minőségének és mennyiségének emelése s a nők ideológiai és szakmai képzése. A felvilágosító munka egyik eredménye: a nőnapok látogatási számaránya állandó emelkedést mutat. A feudális rendszer, a Horthy-korszak, nem adott megfelelő teret a nők számára.

Ma már lényegesen más a helyzet. A kapitalista kizsákmányolás alól felszabadult nőnek érvényesülési lehetőségei vannak. Az egyéni munka azonban nem elégítheti ki a mai nőt, mint ahogy nem is elégíti ki. Tömegesen keresik fel a különféle politikai és társadalmi szervezeteket, hogy a közösségi munkából is kivégyék részüket.

Ezt bizonyítja az a tény is, hogy a MOSzK szeptember 29-én megtartott nőnapját igen szép számban keresték fel a kartársnők. Az üzemi nőnapon elsőnek Veres Erzsébet — a MOSzK üzemi bizottságának tagja — ismertette azt a lendületes építő munkát, amelyet a népi demokratikus Bulgária végez. Veres Erzsébet nemrég jött haza bulgáriai tanulmányútról s így komoly képet kapott a hallgatóság Bulgária demokratikus fejlődéséről. »Bulgáriában komoly szerepük van a nőknek a termelő munkában — mondotta Veres Erzsébet. — Nem szabad azonban elfelejteni a török elnyomást. Bár ez viszonylagosan még ma is érezteti hatását. A nőmozgalom a marxi-lenini szellemben folyik. A brigádvezetők között már nők is láthatók.«

Veres kartársnő előadása után Némethy Anna ismertette a Német Demokratikus Nőszövetség budapesti előadását, amelynek lényege az, hogy az imperialista hatalmak megszállása és a Marshall-terv milyen csapást jelent Németországra.

A segítség örve alatt kukacos fűgét, bazines kávé, a Kongó által silány minősége miatt át nem vett oroszlan- és leopárdmintás textilanyagok vétetnek át Németországgal és ezekért a cikkekért fantasztikus összegekkel tartozik már Németország Amerikának.

Ezután Halászné üzemi nőtitkár tartotta meg összefoglalóját. »Nem véletlen a mai nőnap anyagának összeválogatása, — hangsúlyozta Halászné — mert így a hallgatóságnak alkalma nyílik az összehasonlításra. Látja: hogyan él egy marxi-lenini alapon újjáépülő ország és hogyan élnek Németország nyugati zónájában az imperialista megszállás alatt. A végeredmény az, — mondotta Halászné — hogy minden erőnkkel támogatni kell a mi népi demokratikus országunkat s a többi népi demokráciát, élén a Szovjetunióval, mert egyedül csak ezek az államok védik meg a dolgozók érdekeit. Biztosítják az állandó emelkedő életszínvonalat s az utat a szocializmus felé!«

Emőd Lászlóné

Készülnek a nőbizottságok az őszi szakszervezeti gyorsíróversenyre

Szakszervezetünk legutóbbi gyorsíróversenye a szakmai képzés, a munkaversenyek szempontjából döntően befolyásolta tagságunk érdekelt részét. Ezért tervbe vettük, hogy évente megtartsuk központi gyorsíróversenyeinket és ezzel is fokozzuk a minőségi munka iránti kedvet és becsületet.

Legközelebbi gyorsíróversenyünk november hó 20-án lesz. Nőbizottságaink megkapták a felhívást, hogy legkésőbb november 1-ig tartású meg a házi válogató versenyeket és az azokon legjobb helyezést elnyert kartársnőket nevezze be a központi versenyre.

Népi demokráciánkban állandóan több és jobb szakmunkásra van szükség és ez vonatkozik nagy mértékben a gyors- és gépirőkre is. Komoly, szakképzett, jó munkaerő tekintetében hiány van már most is. Eppen ezért van nagy jelentősége versenyünknek, mert hiszen minden dolgozó nőben megvan, meg kell, hogy legyen a vágy, hogy tudását tökéletesítse, hogy munkájában előbbre kerüljön. Ezt az alkalmat adja meg gyorsíróversenyünk és reméljük, a komoly előkészületek után eredményeink a multbelinél is komolyabbak lesznek.

SEGÉLYEZÉSI ÜGYEK

Szakszervezetünk szeptember havában alapszabályszerű segélyezési kötelezettségén túl is nagyváltékban tett eleget ebbeli kötelezettségének. Csakán Budapest közel 22.000 forint munkanélküli, hátramaradott és rendkívüli segélyt fizetett ki. A vidéki kartársak hasonló segély iránti kéréseik is tetemes összeget tettek ki. Budapest 69 esetben fizettünk ki házassági, születési és temetési segélyt, emellett rendkívüli segélyt ehhez járulnak a vidéki tagdíjazsámlik terhére kifizetett hasonló segélyek. Az egy évre eső segélyek meg fogják közelíteni a negyedmillió forintot.

„GAZDASÁG”

közgazdasági és üzemgazdasági tudományi felhívó folyóirat

Kiadja:

A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezete Közgazdasági és Könyvszakértő Szakosztálya, Budapest, VI., Eötvös-u. 25/a

Tartalom a november 1-i számból: Molnár Ferenc: A szakszervezeti kongresszus mérlege

Gráber Pál: A Nemzeti Vállalatok tőkerendezési kérdése

Spiró Miklós: Anyagkészletek tervezése

Mosonyi Mihály: Energiaforrásaink

B. J.: Az üzemi befektetés és fel-

szerelés nyilvántartása

Gönczi Iván: Nemzetközi szövete-

zeti kongresszus

Duzs János: Gazdasági dokumen-

táció Franciaországban

Dobossy László: A csehszlovák

5 éves terv

Adám László: A szovjet-magyar

kereskedelmi szerződés

Köves Andrásné: Magyar föld-

reformok

Rovatok:

Világgazdasági Szociálpolitika

Kronika Adóügyek

Üzemgazdaság Szakoktatás

Szakirodalom Munkaverseny

Egyes szám ára: 3 Ft

Előfizetés egy évre 70 Ft

Postatakarékpénztári csekkiszámla

52.114

„Kultúrával a munkaversenyért“ az OTI-ban

Készülnek kultúrgárdáink a nagy Októberi Forradalom 31. évfordulójának megünneplésére

Öblös férfihang hallatszik ki az ajtó mögül: »Eltársak! Dimitri Illarionovics Poleszajev professzor akar hozzátok szólni...« — Utána döngő éljen hangzik.

Benyitunk. Az OTI V. emeleti tanástermében a kultúrcsoport próbál. Most éppen Rachmanov »Viharos alkonyat« c. színművének utolsó jelenetével készülnek a győzelmes Októberi Forradalom emlékünneplésére. Csendben leülünk egy sarokba és figyeljük a kipirult arcú szereplőket. »Poleszajev professzor« még fiatalos külsejű és egyelőre szürke sportruha van rajta, de a hangja már az öreg harcosé, élethű és őszinte. A cigarettaszünetben elfogjuk *Kenderes István* kartársat, a csoport vezetőjét.

— Bizony sok fáradozásba került, míg ennyire kidolgoztuk a darabot, de szívesen és lelkesen csináltuk mindnyájan, hiszen a »Kultúrával a munkaversenyért« indított hatalmas akcióban versenyben állunk az ország összes üzemével, és nem szerénytelen-ség, de az első helyre pályázunk — mondja.

— Mik a terveik a verseny során?

— Sokféle ágazó tervet dolgoztunk ki, hiszen 10 kultúrcsoport működik nálunk: színjátszás, ének, zene, képzőművészet, irodalom, fotó, néptánc, bábjátás, közönségszervezés és kultúr-oktatás terén. Valamennyi csoport külön is első szeretne lenni. A versenyben nemcsak általános-ságban veszünk részt, hanem a MMSzSz debreceni kultúrcsoportjával egyénileg is versenyszerződést kötöttünk. Tervbevéttük, hogy november hó folyamán Debrecenbe látogatunk, mely alkalommal 60 tagú énekkarunkat és 26 tagú zenekarunkat is levinnénk a színjátszókkal együtt. Már készülünk is az előadásra a »Hajrá«-val.

Bólintunk, hogy ismerjük; az bizony nagyon szép lesz, ha jól fogják megoldani.

— Egész különvonalat fognak megtölteni az OTI-kultúrosok — kiabálják körülöttünk büszkén.

— No azt hiszem, Debrecen sem tölti tétlenül napjait ezalatt.

— Nem bizony — ijeszti őket *Salgó Magda*, az OTI kultúrvezetője — épp most kaptam levelet, hogy decemberben ők jönnek fel és összemérik erejüket az itteniekkel.

A próba közben újra elkezdődik és mi *Salgó* kartársnót hallgatjuk tovább, aki az elért eredményekről beszél:

— Megalakult az OTI irodalmi köre. Az elmúlt héten rendeztük meg megnyitó előadásunkat Arany János halálának évfordulójára, melyen *Gereblyés László* író tartotta az ünnepi beszédet. Zenekarunk szeptemberben nagy-sikerű Beethoven-estet tartott, igen élénk érdeklődés mellett. *Kenderes* kartársunk ismertette a nagy zeneszerző életét és az V. Szimfóniát.

— Hallottunk valami színjátszó iskoláról is.

— Ó, igen, erre leszünk a legbüszkébbek, ha már ott tartunk, hogy meghívót küldhetünk a megnyitóra. Háromhónaposra tervezük az iskolát, a Színművészeti Főiskola és a Szakszervezeti Tanács előadóival, heti háromszor

két órában esténként. Szeretnénk olyan színjátszókat nevelni, akik átérzik a munkásszínjátszás jelentőségét és teljes mértékben megfelelnek hivatásuknak. Addig is az összes kultúrcsoportok mellett megszerveztük a felőrs szakoktatást és az ideológiai negyedórát. Tudjuk, hogy minden kultúr-munka üressé, lélek nélkülivé válik, ha nem támaszkodik a marx-lenini ideológia alapjaira.

Búcsúzunk. Sok sikert és további jó munkát kívánunk az OTI kultúrcsoportjainak. Mikor becsújnunk az ajtót, még utánunk szűrődik a folyosóra a »Viharos alkonyat« utolsó mondata: »...most dolgozni kell, dolgozni...«

Kál Kornélia

Munkaközvetítő osztályunk szeptemberi jelentése

Az augusztus havi sikeres közvetítéseink száma 1397 volt. Ez a szám szeptemberben 1624-re emelkedett és október hó első két hetében 857-re. A sikeres közvetítéseink számának szüntelen emelkedése mutatja, hogy egyre több az állás-bejelentés is a vállalatok részéről.

A régi jelentkező munkanélküli kartársaink hetek alatt ezrével találunk elhelyezkedést osztályunkon át, az újonnan állástalanná váltak pedig azzal a bizalommal fordulhatnak hozzánk, ami jogosan nyugtatja meg őket elhelyezkedésükkel illetőleg.

Meg kell itt jegyeznünk, hogy noha a sorrendet szigorúan betartjuk, a jól képzett munkaerőt, mint új jelentkezőt is hetek sokszor napok alatt el tudnak általunk helyezni.

A névszerinti kikérések aránya augusztusban 51 százalék volt, szeptemberben ugyanez, októberben, reméljük, tovább szorítjuk vissza. Nem szabad itt elfelejtkeznünk arról, hogy az év elején még 85 százalék körül mozgottunk és innen ja-

vitottuk fel az öntudatos vállalat-vezető és üb. elnökök elvtárs segítsé- gével az arányt.

Munkanélküli nyilvántartásunkban augusztusban 2052, szeptemberben 2947, október első két hetében 1531 kartárs vétette magát.

Október 16-án nyilvántartásunkban 4673 munkanélküli kolléga van.

Kitünő jelenség a kartársak általunk való levezérgatásával kapcsolatosan az, hogy a bejelentett munkanélküli általában az első kiközvetítettet felveszi. Bevezetjük, hogy gondoskodunk a kiküldetésük- kor fel nem vettek villamosköltsé- geinek megtérítéséről.

A munkanélküli számára kultúr-akciót indítottunk és ezzel kapcsolatosan díjmentesen színházjegyet és könyvet osztottunk.

Sok jóleső elismerést kapunk az elhelyeztetektől. Így pld. kecskeméti helyi csoportunk meglehangú el- ismerő levelet írt két Pestre jött kartársnő gyors elhelyezéséért.

Semtei József

SPORT

Szakszervezeti Bajnokságok

Megindultak a labdarúgásban és a kosárlabdában a Szakszervezeti Bajnokságok. A labdarúgás különösen, mint a legnépszerűbb sportok egyike, nagy népszerűségnek örvend. Három bajnokság folyik: az I. osztályu, a II. osztályu és a Vénfiúk bajnoksága. Mind a három csoportban komoly a lelkesedés, ami különösen szép vonás a Vénfiúknál, akik pedig már megették a kenyérük javát.

I. osztály

MNB—MTE 9:0 (5:0)

KB—OTI 3:3 (3:1)

MOSZK—Külbárt 7:5 (5:1)

1. MOSZK	5	4	—	1	24:15	8
2. KB	5	3	1	1	21:11	7
3. OTI	5	3	1	1	11:14	7
4. MÁH	4	2	—	2	11:7	4
5. MNB	5	2	—	3	25:23	4
6. MTE	5	2	—	3	9:23	4
7. NIK	4	1	—	3	8:7	2
8. Külbárt	5	1	—	4	13:22	2

II. osztály

KB II.—MOSZK II. 5:1 (2:0)

1. KB II.	5	4	1	—	34:6	9
2. MOSZK II.	5	4	—	1	16:12	8
3. Péti	4	1	2	1	6:7	5
4. MTE II.	4	1	—	3	8:8	2
5. MAB	4	1	—	3	10:13	2
6. OSZH	4	—	—	4	5:33	—

Vénfiúk

MNB—MÁH 5:0 (5:0)

MTE—NIK 2:0 (1:0)

OTI—OSZH 5:1 (2:0)

KB—Külbárt 5:1 (2:1)

1. MNB	6	6	—	—	19:5	12
2. KB	6	5	—	1	24:5	10
3. OTI	6	4	1	1	11:8	9
4. MÁH	6	3	1	2	10:14	7
5. Külbárt	6	3	—	3	13:11	6
6. OSZH	6	3	—	3	7:16	6
7. MTE	5	2	—	3	5:11	4
8. NIK	6	1	—	5	2:9	2
9. MOSZK	5	—	—	5	2:6	—
10. MAB	4	—	—	4	0:8	—

A továbbiakban megindulás előtt áll a sakkcsapatbajnokság is, melynek keretében 12—14 résztvevő csapatra számítunk.

Október 24-én délelőtt bonyolódott le a szakszervezeti atlétikai bajnokság I. része, amely szerint pontversenyben vezet az MTE 52 ponttal, második a Bankok 32 ponttal, harmadik a MOSZK 21 ponttal, negyedik a NIK 17 ponttal és ötödik az OTI 8 ponttal. A versenyt október 31-én folytatjuk tovább, a MOSZK somfautcai pályá-

ján. A bajnokság külön érdekessége, hogy az 5000 és 10.000 m-es futásban a 25 éves versenyzői jubileumát ünneplő Németh Béla is elindul. V. L.

Csillag-staféta a XVII. Kongresszuson

A Szakszervezeti Tanács XVII. Kongresszusa élményt jelentett a sportolók részére is. Az ország tíz határszéli helységéből indult el a kis piros zászló a főváros felé, jelképezve azt a hatalmas szervezetet, mely a dolgozók legnagyobb részét a Szaktanáchoz kapcsolja.

Szakszervezetünk Sporttitkársága az Ágfalva—Sopron—Győr—Komárom—Tata—Budapest útvonalat szervezte meg és kísérté végig.

A staféta okt. 15-én reggel 8 órakor indult el Ágfalváról, pontosan a határmegyéről. Az egész útvonalon végig, mind a 33 résztvevő községben tapasztaltuk a lelkesedést, érzékeltük az érdeklődést, amely a falvak és városok népének részéről a stafétát végigkísérté.

Láttuk, hogy a nép fiai, akik a zászlót 225 km-en keresztül Budapestre hozták, nemcsak a sportért futnak, hanem tudatában vannak már annak, hogy a Szakszervezeti Tanács az övék, az ő érdekeikért harcol és az ő országuk, a dolgozó nép országának építéséért harcol.

A staféta útvonalán megrendezett ünnepség sikeres volta is ezt bizonyította. Megmozdultak a falvak, megmozdultak a városok és bátran mondhatjuk, a Kongresszusi Csillag-staféta elérte célját! V. L.

Magánalkalmazottak Lapja

A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének Közlönye

Felelős szerkesztő:

K. Horváth Rózi

Felelős kiadó: Köves András

Szerkesztőség:

Budapest, V. Eötvös-utca 25/a.

485987 — Athenaeum, Budapest

VII. Miksa-utca 4-6 sz.

Felelős: Gorszky Tivadár igazgató

MTE

Magánalkalmazottak Szakszervezetének Testező Egyesülete

Sportlehetőségei:

Atlétikai szakosztály: Edzés: szombat kivételével mindennap a Millenárison (Szabó József-u. 3.) 5—8-ig. November 1-től téli edzés hétfőn és szombaton 7—9-ig. Munkácsy M.-u. 26. sz. iskola tornatermében.

Asztali tenisz szakosztály: Millenáris pálya dísztermében kedden, csütörtökön és pénteken 5—9-ig.

Birkózó szakosztály: Edzés: kedd, csütörtök Nemzeti Sportcsarnokban (VII. Istvánmezei út) 7—10-ig.

Kerekpár szakosztály: Hétfő és szombat kivételével mindennap a Millenáris-pályán. 7-6-tól.

Kosárlabda szakosztály: Hétfőn nőeknek kedden férfiaknak és csütörtökön Százados út 6. sz. iskola tornatermében 7-6-ig.

Kézilabda szakosztály: Edzés: szerdán és pénteken a Millenáris sporttelepen 5—7-ig. Téli edzés november 1-től férfiaknak: Szentkirályi-u. 26.; nőeknek: Bajza-u. 49. hétfőn, szerdán és pénteken 6—9-ig.

Labdarúgó szakosztály: Edzés: kedden és csütörtökön 4—6-ig a Millenárison.

Motorosok összejövetele szerdán este 8-9-kor a Millenárison.

Röplabda szakosztály: Kedden és pénteken 7—9-ig. Sziget-u. 8—9. sz. iskola tornatermében.

Súlyemelő szakosztály: Edzés: kedd, csütörtök, szombat 6—9-ig a Millenárison.

Evezős szakosztály: versenyvezetők, kezdők és haladók részére téli edzésekre jelentkezés november 1-ig szakszervezetünk sportosztályán.

Torna szakosztály: férfiak részére. Edzések: kedden, csütörtökön 7—9-ig. vasárnap délelőtt 10—1-ig. VII. Hernád-u. 42. Hétfőn, szerdán és pénteken 7—9-ig III. Kórház-u. 9. Hétfő, szerda, péntek 7—9-ig. Izabella-u. 46. — Nők részére: Kedden, csütörtökön és szombaton III. Lajos-u. 1—5. sz. iskola tornatermében 7-6-ig. Szerdán és pénteken 7—9-ig VI. Lovag u. i. iskola. Szerdán és szombaton Hernád-u. 42. 7—9-ig.

Égéségügyi torna: minden hétfőn 7-6-ig. VI. Lovag u. i. iskolában. A torna indul november 8-án, hétfőn.

Gyermektorna: Hétfőn és pénteken 5—7-ig. IX. Mester-u. 19. Szerda és szombat 5—7-ig. VII. Hernád-u. 42.

Tenisz szakosztály: Aladár u. i. tenispálya.

Turista szakosztály: Összejövetelek minden pénteken este 8-9-kor Eötvös-u. 25/a. Turista szakosztály kezelésében a nagykovácsi, kevélynyergi és törökmezői menedékház.

Úszó szakosztály: Kedden és pénteken 6—8-ig Fedett uszodában.

Vívó szakosztály: Vívás és teke, jelentkezés a szakszervezetben (VI. Eötvös-u. 25/a.)

Beiratkozás és felvilágosítás Magyar Magánalkalmazottak Szakszervezete VI. Eötvös-u. 25/a. földszint, sportosztályán

Sportoljunk az MTE-ben.